

Tam Bağımsızlık ve Başkanlık Sistemi

Yeni Fikir Dergisi'nin 17. sayısına da ulaştık. Bu günleri bize gösteren Cenab-ı Hakk'a sonsuz şükürler. Bunu, çalışma arkadaşlarıma ve bize destek veren bütün akademisyenlerimize borçlu olduğumuzu da ifade etmek istiyorum.

Editör yazısını, bu seferliğine mahsus olmak üzere geniş tutacağım. Çünkü önümüzde çok önemli bir yönetim sistemi tartışması var. Bizim 21 yıl evvel de dillendirdiğimiz (üniversite son sınıf iken), o zamanda savunduğumuz Başkanlık sistemi ya da son haliyle Türk Tipi Başkanlık: Cumhurbaşkanlığı Yönetim Sistemi. Fikrimizde değişiklik yok. Teferruatta tenkit ve tekliflerimiz var. Burada uzun uzadıya tahlil yapacak değiliz. Yeri de değil. Zaten bununla alakalı bir çok tartışma yapıldı ve yapılmaya da devam edecek. Hatta Prof. Dr. Kemal Gözler bir makalesinde tartışmaların kabak tadı verdiğini, artık bıktığını ifade ediyor ("Türkiye'de Hükûmet Sistemi Tartışmaları Üzerine Bir Deneme", Türkiye Günlüğü, Sayı 125, Kış 2016, s.17-21-www.anayasa.gen.tr/hukumet-sistemi-tartismalari.htm, Konuluş Tarihi: 1 Mayıs 2016).

***

Şahsi kanaatim hep şu olmuştur: Türkiye, Dünya'nın en zor, bir o kadar da en güzel coğrafyası. Dolayısıyla burada kalıcı olmak istiyorsak, istiklalimizin iplerini kendi elimizde tutma amacımız var ise; kuvvetli bir lider etrafında şekillenmiş yönetim sistemi olmazsa olmazımızdır. Bu, Türk tarihine bakıldığında daha net anlaşılacaktır. Üniversite yıllarımızda da hep bunun tartışmasını yaptık. Sonraki dönemlerde de fikir beyan ettik. Şurası bir hakikat ki milli ve yerli bir Türk Tipi Başkanlık, Tam Bağımsız bir Türkiye için, elzemdir. Açıkça kendi kanaatlerimi ifade etmekten çekinmeyeceğim: Milliyetçi - Muhafazakâr Cumhurbaşkanlığı sistemi Yahudi-Hıristiyan Uygarlığı'nın Vahşi Kapitalizmine set ekecek tek sistemdir. Unutulmasın ki, Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunda da bu felsefeyi görürüz. Sonraki gelişmeler ve tartışmalar ayrı...

Bu anlamda Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın, 18. Muhtarlar

Toplantısı'nda yaptığı konuşmada 'başkanlık sistemi'ne temas etmesi konunun zaruretini şöyle ortaya koymuştur: "Türkiye, artık darbe dönemlerinin dışında, siyasetin imkanlarıyla, yeni anayasasını yapabilme iradesini ortaya koymalıdır. Darbe anayasaları ile yönetilen ülke utancından artık kurtulmalıyız. Daha 'Bismillah' demeden dayatılan ön şartlar, milletimizin arzu ettiği, beklediği Türkiye'nin yaşadığı değişimi kucaklayacak, önünü açacak bir anayasanın inşasını zorlaştırıyor. Referansımız mevcut anayasa ise niçin yeni anayasa peşinde koşuyoruz. Adı üstünde, yeni anayasa... Yeni bir anlayışla, yeni bir yaklaşımla oluşturulmalıdır.

Başkanlık sistemiyle yönetilen pek çok ülke hem demokrasi bakımından hem kalkınma bakımından, bölgesindeki ülkelerin fersah fersah önüne geçebiliyor. Demek ki burada asıl mesele, ülkenin hedefleriyle yönetim biçimi arasındaki ilişkiyi doğru kurabilmektir. İşte Türkiye'nin de kendi yönetim sistemini kendi ihtiyaçlarına göre belirlemeye ihtiyacı vardır.

Hitler örneğini vermiştim. Şahsıma hücum etmeye başladılar. Almanya parlamenter sistemle yönetiliyordu ama Hitler ülkenin başına musallat oldu. Ben Türk tipi başkanlık dedim, başladılar saldırmaya. Bunlar kendi ülkelerinin markasını da istemiyorlar. Ülkemizdeki parlamenter sisteminin işleyişinden memnun olan var mı?

Devamlı darbe üstüne darbe getiriyor

(<http://www.aksam.com.tr/siyaset/cumhurbaşkanı-erdogandan-baskanlik-sistemi-aciklamasi/haber-478483> 08.11.2016-16.15)

Sayın Cumhurbaşkanı'nın ifadeleri bu meselelerin sonuçlandırılmasının önemini belirtmektedir. Bu açıklamalardan, fiili durumun resmiyet kazanma arzusu öne çıkmaktadır. Öyle görünüyor ki, Başkanlık sistemi başka bir evreye geçiyor. Daha önce dillendirilen ve bizim de kabul ettiğimiz Türk Tipi Başkanlık :

Cumhurbaşkanlığı Sistemi öne çıkıyor. Ancak görünen o ki, acil bir halin söz konusu

olmasından dolayı çok kısıtlı bir Anayasa değişikliğinden söz etmek mümkün görünmektedir.

Dünya'ya bakıldığında 42 ülke tam başkanlık, 21 ülke özerk başkanlık, 27 ülke yarı başkanlık, 57 ülke ise krallık, tek parti gibi monarşik sistemlerle yönetilirken, sadece 47 ülke parlamenter sistemle yönetiliyor. Teferruta girilmeden bakıldığında başkanlık ve monarşi ile yönetilen ülkelerin tamamına yakınının ekonomik ve siyasi anlamda daha müreffeh ve bağımsız olmaları dikkat çekiyor.

Buna rağmen başkanlık sistemini uygulayan ülkelerin gelişmişlik ve güvelliğini görmezden gelinip, dindar Müslümanlara yönelik kinleri dolayısıyla, nesebi ve inancı Türkiye'nin asli unsuru olan millete yabancı bir takım "ideolojik" kafaların "diktatörlük" gibi sunulmasındaki asıl maksadın, Türkiye'nin gelişmesini engellemek, Türk Milleti'nin tam bağımsız bir şekilde emperyalizmle mücadele etme manevrasını engellemekten başka bir şey değildir. Çok açık ifade ediyorum (Editör yazısında öznelere şahsi kullanıyorum): Yahudi-Hristiyan Uygarlığı'nın Vahşi Kapitalist ideolojisine dik ve diri duracak olan biz Türkler'in yegane sistemi kuvvetli bir yönetim sistemidir. Bu da geçmişini koruyacak (Muhafazakâr) ve gelecek inşasında millî ve yerli duruşuyla gelişecek (Değişim) bir Medeniyet Tasavvuruyla mümkündür. Medeniyet Tasavvuru, Muhafazakâr Değişim'i hayata geçirmekle mümkündür. Yani Mazi-Hal-İstikbal arasındaki dengeyi tesis edip, koruyup değiştirmekle mümkündür. Bunun önündeki en büyük mani de yönetim sistemindeki ithal fikir ve ideolojik uygulamalardır. İthal her yönetim sistemi ipin daima dışarıda olduğunu gösterir. Bu anlamda Türk Milleti'nin kendi sistemini (beş bin yıllık) gözden geçirerek zamanın idrakine sunması zaruridir. Bu, şu anlamda gelmektedir: Genel geçer politik bir anlayışı değil; hakiki anlamda siyasi stratejik bir ufku Türk milletine sunmakla mümkündür.

Dünya Müslümanlarının ve diğer mazlumlarının umudu olması yönünden, em-

peryalizmin sonunu getirecek, dünya halklarını sömürgelelikten, kölelelikten, zilletten kurtulmasını sağlayacak sistemin ihdası görünen o ki çok kadük kalacaktır. Şu an itibariyle getirilmek istenen yönetim sistemi, fiili halin resmileştirilmesinden başka bir şey değildir. Doğrusu çok geniş çaplı bir yönetim sistemi olmalıydı. Açıkça ifade edersek, Türk Tipi Başkanlık, 2023 ve 2071 vizyonu ihata etmeliydi. Ümit edilir ki, bu vizyon çerçevesinde ileride tekrar gözden geçirilir. Burada dikkat edilmesi gereken hususun "ANA ÇATI ve TEMEL" in esas olduğu daima hatırdan tutulmalıdır. Bütün değişiklikler bu çerçevede yapılmalıdır.

Emperyalizme karşı mücadele, ancak yönetimi bağımsızlaştırmayla başlayabilir. Öteki adımlar bundan sonra atılabilir. Ülkelere ve halkların gerçek bağımsızlığı yönetimleri hür olduğunda söz konusu olabilir. Yahudi-Hristiyan Uygarlığı'nın tatbik ettiği sistemin nihai amacı bu köleleştirme sisteminin ebediyen var olması için buna karşı çıkıp öteki ülkelere de örnek olabilecek güçlü büyük milli devletlerin ortaya çıkmasını önlemek. Bunun için büyük devletler önce küçük milli devletlere bölünüyor. Sonra da şehir veya bölge devletlerine bölünerek küçük zayıf devletçikler halinde varlıklarını kölelik sistemine uygun olarak devam ettirecekleri kurtuluşu imkansız bir şekle getirecekler. İşte insanlık veya kurtuluş mücadelesi buna karşı yapılacak veya yapılan mücadeledir.

Bizim Türk Tipi Başkanlık'daki teklifimiz, ikili meclistir. Diğer hususlar teferruatdır.

Şöyle ki;

İki Meclis Olmalı:

- TBMM: %10-15 Baraj sistemi (306-330 Milletvekili)
- Müşavere/Danışma Meclisi: %1 baraj Sistemi. Bu mecliste Türkiye'de yaşayan her kesimin temsilcisi olacaktır (306-330 milletvekili).

TBMM'nin görevleri devam etmekle beraber, Müşavere/Danışma Meclisi de Yürütme'nin faaliyetlerini denetleyebilme, kanun çıkarma gibi (belirli bir çoğunluk olması

şartıyla: 4/5 gibi) göstermelik değil tabanın sesi olma vasfı tesis edilmelidir. TBMM ve Müşavere/ Danışma Meclisi'nin görev ve yetkileri netleştirilir. Bu ikili yapı Sistemi tıkayıcı değil, tamamlayıcı ve kutuplaşmayı engelleyici; hatta en aza indirmeyi sağlayacak bir yapıdır.

Bize göre bu ikili yapı Türk Tipi Başkanlık Yönetim sisteminin en mühim ayağıdır. Bu ikili sistem, gerçek anlamda millet-devlet kaynaşmasını sağlayacaktır. Zira bütün kesimlerin temsilcisi bir şekilde Devlet'in en yetkili kişisini etkileme şansına/hakkına sahip olacaktır.

Bunların dışında teknik birçok husus var. Onlar, bu ana eksen etrafında şekillenecektir. Tartışılıp karara bağlanması mümkündür.

Siz hangi sistemi getirirseniz getiriniz, milleti dışarıda bırakacak bir yönetim sistem anlayışı millette karşılık bulmayacaktır. Millette karşılık bulmayan bir yönetim sistemiyle Yahudi-Hıristiyan Uygarlığı'nın Vahşi Zihniyeti'ne karşı mücadele edemezsiniz. Sadece mevcut Modernist-Batıcı Oligarşik yapının devamı sağlarsınız. Bu da Muktezi hal/konjonktürel bir stratejidir. Bunun da bir karşılığı olmayacaktır.

Bizim, Tam Bağımsız Türkiye için Türk Tipi Başkanlık Sistemi'nin varlığından başka bir yol olmadığı; ama bunu tesis ederken yönetimde adalet, liyakat ve işişareyi (bu, dostlar alış-verişte görsünü değil; hutbe irad eden Halife'ye kılıcını gösteren Sahabinin (ra) dik duruşunun olduğu bir müşavere anlayışı) esas alan bir yönetim sistemi olmaz ise her şeyin havanda su dövmekten başka bir işe yaramayacağı da unutulmamalıdır.

***

17. sayımızda Yönetim sistemine ışık tutacak olan makalelerimiz var. Bunlar, Prof. Dr. Fezullah EROĞLU ve Arş. Gör. Şeyda İRDEM'in "Örgütlerde Öfke Olgusu ve Öfke Yönetimi", Doç. Dr. Celaleddin Serinkan ve Sabira Kasımbaeva'nın "Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesindeki Öğrencilerin Kariyer Eğilimlerini Etkileyen Faktörlerin Belirlenmesi", yine Prof. Dr. Fezullah EROĞLU'nun

"Kur'andaki İslamiyetin Yönetim Düşüncesi", Mesut Mezkit'in "Devlet Yönetimi ve Entelektüel Akıl", ilahiyatçı araştırmacı-yazar Hikmet Adem'in "İslamda Yönetim ve Adalet Anlayışı", Yrd. Doç. Dr. Ahmet Köç'ün "Osmanlı Taşrasında Konargöçer - Devlet İlişkisi: Ankara'da Tabanlı Türkmen Aşireti'nin İskânı" ve Doç Dr. Mustafa Bıyıklı'nın "Türkiye'nin İttifak Politikası Ve Katıldığı Uluslararası Güvenlik İttifakları (1928-1938)" adlı makaleleridir. Bu makalelerinde bazıları güncelliğine ve önemine binaen mükerreren yayımlamayı uygun gördük.

***

Bizden bir haber: Yeni Fikir Dergisi'nin de destekçi kuruluşu Yeni Fikir SAM (Yeni Fikir Stratejik Araştırmaları Merkezi)'nin İçişleri Bakanlığı Dernekler Dairesi Başkanlığı tarafından desteklenmeye layık görülen "Göçmen Sorununa Genç Bakış" isimli projesi var. Adnan Menderes Üniversitesi (ADÜ) ve Türkiye Kızılay Derneği Aydın Şubesi de proje ortakları. Proje, ADÜ'lü öğrencilerin göçmen sorununa bakışını ele alıyor. Kısa film-hikayemakale yarışması düzenliyor Yeni Fikir SAM. Hem ödüllü hem de ilk üçe giren eserler 10 dile tercüme edilecek. Kariyer planlaması olanlar için güzel bir fırsat. Biz de inşaallah 18. sayımızda dereceye giren eserleri yayımlayarak dünyaya duyuracağız. Ayrıntılı bilgi www.yenifikirsam.com resmi internet sitesinde.

18.sayıda buluşmak ümidiyle...

Mesut MEZKİT

17.sayı Editörü